

mila v pisarno podjetja Škrinjar & Dolenc v Mikošičevi ulici in v pisarno Rihe. Pri prvem sta odnesla več stvari, pri Rihji pa sta morala oditi brez plena. V isti noči sta vdira v pisarno Fordove delavnice na Masarykovi cesti in ukradla razno orodje ter nekaj denarja. Nadalje sta R. V. in C. O. vlomila v noči na 24. marec v pisarno trgovca s kurivom Pirkmajerja na Aleksandrovi cesti in odnesla nekaj denarja. Izprijenici so v zadnjih dveh mesecih vlomili še v trgovini Leban, pisarno ključavničarja Hitzla in v pisarno klesarja Romlja v Smetanovi ulici. Opisane vlome so priznali. Pri mladih vlomilcih so zaplenili še precej ukradenega blaga.

Vlom v gostilno. V Mariboru je bilo v noči vlomljeno z dvorišča na Aleksandrovi cesti v gostilno Bauman. Pri stikanju za denarjem so preiskali vlomilci vse predale. Ker niso našli denarja, so se založili z jestvinami in cigaretami. Nato so skušali isti storilci vlomiti v sosedno Baumanovo trgovino z likerji, a niso mogli v notranjost zaradi premočne železne mreže.

500 din nagrade za izsleditev tatice. Ko sta bila pekovski pomočnik Fr. Paulič in njegova žena iz Delavske ulice v Studencih pri Mariboru z doma, je ukradla njuna deklica Slava žizek iz Zg. Sv. Kungote za 3000 din perla ter nekaj denarja in je neznano kam izginila. Na izsleditev tatice je razpisal Paulič nagrado 500 din.

Izredna podivjanost povzročila uboj. V Crnomlju so sedeli štirje domači fantje čisto mirno v gostilni Mihelič. Nekaj pa je zaneslo v krčmo Nikolaja Vojnovič, ki je po rodu Ličan in je bil pijan. Fantom je zli vino iz steklenice in naročil novo, a o plačilu ni hotel ničesar slišati in je mirno družbo še opsoval. Ko so se postavili fantje za svojo čast, je izginil in pripeljal čez nekaj časa dva svoja tovariša Hlapčeviča in Rajnoviča. Vsi so bili oboroženi s kooli. Napadli so domačine in tako razbili Janezu Švajgerju glavo, da je kljub takojšnji zdravniški pomoči umrl. Žrtev skrajne podivjanosti zapušta ženo ter dva otroka.

Obsodba radi 93 vlomov in tatvin. Senat mariborskega okrožnega sodišča je izrekel v minullem tednu sodbo radi 93 vlomov in tatvin, katerih je bila obdolžena družba štirih pri Sv. Antonu v Slov. goricah in po okolici. Sodba je sledeča: posestnik Jernej Zimlič oproščen, posestnik Janez Kos obsojen na tri leta in šest mesecev strogega zapora, hlapec Zelenko je dobil tri leta in dva meseca strogega zapora, 18 letni delavec A. Z. pa se odda v zavod za vzgajanje.

Požari

Pri posestniku Dolamiču v Ključaroveh pri Veliki Nedelji se je pojavil rdeči petelin v listnjaku pri hlevih. Naenkrat sta bila v objemu plamenov celotno gospodarsko poslopje in s slamo krita hiša. Sosedje so rešili živino in del hiše, gospodarsko poslopje pa je zgorelo s krmo vred.

Par dni pred požarno nesrečo v Ključaroveh so pogorela gospodarska poslopja tudi še pri Farkaševih v Kokoričih pri Sv. Križu pri Ljutomeru in nato v Hrastju. V teh primerih gre sigurno za požige.

»Tako je!« je pripomnil oče nekam neodločno. Sin ga je pogledal in nekam začudeno vprašal: »Ali ne odobraš tega?«

»O, pač! Naposled mora napočiti dan, ko bomo strli suženjski jarem. A priznam, da sem prej, ko sem šel po dvorišče in sem videl ufujene, izstradane ljudi, podvomil.«

»Podvomil?«

»Da. Gledali so z žalostnim, a vendar zaupljivim pogledom, in jaz sem vprašal, kaj bo, če se stvar ne posreči? Kaj, če bo ta vstaja rodila še večje gorje?«

»To je nemogoče! Če bomo složni, moramo zmagati!« Oče ga je resno pogledal.

»Sin, ti poslušaj glas mladeniške navdušenosti, iz mene pa govori starostna izkušnost in razsodnost, ki pretehta vse možnosti. Če bomo poraženi, bomo izpostavili klanju naše dobro ljudstvo.«

»Oče, to so besede oklevanja. Tako smo govorili vsa leta in zato se nismo uprli. Morda bi se bili že zdavnaj rešili boljševiškega jarma, če bi se bili uprli.«

»Vem, vem! Oklevanje je smrt vsakega dela. Nikakor te nočem odvrniti od tega, kar hočeš storiti. Samo svoje bojazen ti zaupam, ki ni majhna.«

»Oče, ti mi jemlješ pogum!«

»Ne, ne, sin! Morda ne delam prav, ker tako govorim. A ...«

Strašna povodenj v južnih delih naše države

Donava že 200 let ni bila tako visoka

Sneg se je začel zelo hitro taliti in je prevelik dotok gorskih hudournikov povzročil sredi minulega tedna nenavaden in izreden dvig vode v večjih rekah. Porast naših največjih rek, Donave, Save in Drave, je najbolj čutila Vojvodina, kateri je povzročila povodenj že kar na spomlad neprecenljivo škodo. Po poročilih iz Pančeva, kjer hranijo zapiske o vodnem stanju Donave, so ugotovili, da ni bila Donava zadnjih 200 let tako visoka kakor v preteklem tednu.

Deli Beograda, Zemuna in Srbije poplavljeni

Razlitate vode so preplavile celo niže ležeče predele Beograda in je morala oblast nekatere ulice popolnoma izprazniti. Povodenj je povzročila tudi na strani Zemuna veliko škodo. Delavstvo je bilo z mrzlično naglico na delu, da je popravljalo v teku let izpodjedene nasipe.

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se prerivati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, ročnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

V Smederevu je bilo poplavljenih 200 hiš. Cesta iz Smedereva v Požarevac pri izlivu Morave v Donavo je bila nad 5 km daleč pod vodo in neprehodna. Donava je resno ogrožala progo Požarevac—Dobravica.

Najbolj je zadela povodenj Novi Sad

Najbolj je zadela povodenj mesto Novi Sad in širno okolico, kjer so popustili ob Donavi obrambni nasipi. V nekaj urah je zalila voda novosadske nižave. V Adamičevem naselju so porušili valovi 350 hiš, brez strehe pa je ostalo več tisoč prebivalcev. Od vode izpodkpane hiše se še neprestano podirajo. Prebivalstvo iz poplavljenega in porušenega Adamičevega naselja se je zateklo v železniške vagone. Ceste okrog te naselbine so bile pol-

ne beguncev, od katerih je vleknel vsak s seboj, kar je pač v naglici mogel rešiti iz hiše. Ker so se upravičeno bali, da bi stalno rastoča povodenj ne izpodjedla še drugi nasip in bi zalila voda moderni predel Novega Sada Mali Liman in industrijsko središče Veliki Liman, so odredila oblastva, da se je moralo prebivalstvo pripraviti na izselitev.

Na kraj strahovite poplave okrog Novega Sada je pohitelo takoj vojaštvo in številni inženirji, ki so zastavili vse znanje in moči, da so oteli železniški nasip pred razdejanjem.

Vse kolikor toliko niže ležeče ulice Novega Sada je zajela povodenj. Del mesta, v katerem prebivajo železničarji, obrtniki in delavci, je bil eno jezero.

Poplavljen je bila tudi železniška proga Sombor—Novi Sad.

Kakor okrog Novega Sada je bilo tudi drugod

Od enake strašne nesreče kakor Novi Sad z okolico so bila prizadeta tudi druga vojvodinska mesta ter kraj.

Zelo nevarno stanje radi grozeče povodnji je bilo v naši žitnici v Banatu, kateremu so grozile kar tri močno narasle reke: Tisa, Tamš in Bega.

Poročilo iz Petrovgrada (Vel. Bečkerek) pravi, da je poplavila Bega velik del mesta. Valovi so poškodovali in porušili v Petrovgradu 41 hiš, poplavljenih pa je bilo nad 200 hiš.

Prebivalci velikih banatskih vasi, ki štejejo 200 do 1000 hiš, so že nekaj dni pred strašno povodnijo stražili obrambne nasipe. Utrjevali so jih z vrečami peska, dovažali so zemljo, jo prepletali z vejami, da so dobili nasipi večjo odporno silo. Za ta dela je bilo na nogah celotno prebivalstvo.

Prva pomoč poplavljenim krajem

Poplava v Vojvodini je hudo oškodovala 50 kvadr. kilometrov zemlje. Vlada je odobrila več kreditov za prvo pomoč najbolj prizadetim krajem. Gradbeni minister je dobil kredit 1.000.000 din za nabavo pogonskega materiala, ki ga rabijo črpalke, ki črpajo v poplavljenih krajih vodo noč in dan. Kmetijski minister je dobil 2.000.000 din za nakup semenja, da bodo mogli v poplavljenih krajih na novo zasejati seme, katero je poplava uničila. Notranje ministrstvo pa je dobilo milijon dinarjev za izselitev prebivalstva iz ogroženih krajev in za nabavo ljudske in živalske hrane. Gradbeno ministrstvo je poslalo svoje organe povsod tja, koder so ljudje zahtevali tehnično pomoč.

rad prevratov, borbe. Kristusu se je nekoč smilila množica. Tako so se tudi meni smilili naši dobri, ubogi ljudje, ko sem prej hodil med njimi. To je vse... Povedal sem ti svoje občutke. Ti pa delaj po svojem načrtu. In Bog naj blagoslovi tvoje delo!

Fedor ni odgovoril. Kakor večina mladih ljudi v Balti in drugih krajih obširne Ukrajine, je v sebi čutil prebujenje moči. V sebi je čutil veliko radost ob misli, da bo s svojim nastopom strl moč boljševiških nasilnežev in osvobodil svojo domovino. Ta misel ga je spremljala noč in dan. Tako se mu je zajedla v dušo, da niti za hip ni pomislil na to, da bi se mogla vstaja končati s porazom. Očetove besede pa so dale njegovim mislim drugo smer. Pomislil je na možnost in posledice poraza. Ali se ni treba usmiliti ljudstva, kakor je rekel oče, in ga z nepremišljenim dejanjem ne izpostavljati nevarnosti. Preklinjali ga bodo, če jih bo pahnil v še večjo bedo... Ali ne bo najbolje, če na vse pozabi in bo užival družinsko srečo ob Nataši? Zamislil se je. Misel na lastno srečo je zavrgel. To bi bila sebičnost. Potem je začel misliti samo na Natašo. Ali ona ne zasluži, da se samo njej posveti? Nesrečna je. Če bo tudi njega izgubila, bo še bolj nesrečna... Kaj naj stori? Če mu bo oče rekel, naj bo raje mož kakor junak, bo ostal mož. Misli bo samo nase in na svoje in se ne bo izpostavljal nevarnosti z zažiganjem križev.

(Dalje sledi)

pogled. Tudi v Evropi poznamo fakirsko sleparijo bodičaste postelje ali človeka, ki spi na steklenih črepinjah. Če so konice kolikor toliko enakomerno razdeljene, tedaj prenese koža brez nadaljnega tako obremenitev, saj je pritisk poedine konice potem prilično majhen. Konica se ne more zabosti v kožo, a prožnost kože poskrbi zaželjeni uspeh.

28 let služil, v hlev prišel poginut. Kmet Ilija Misita iz vasi Tasoviča pri Čapljinu je imel konja »Dorata«, ki mu je služil 28 let. Žival je postala na starost nadušana in nesposobna za vsako delo. Da bi se v hlevu tudi ostala živina ne nalezla nahuhe, je kmet konja prepeljal preko Neretve v močvirjen kraj, kjer je bilo med mlakami nekaj ze-